

Overskriften til Danmarks Riges Grundlov, der netop bruger Udtrykket „Danmarks Rige“ om det samme Omraade, som vi her betegne, Kongeriget plus Færøerne. Det er altsaa det grundlovmæssig bestemte Rige, vi her have for Øje ved Udtrykket: „her i Riget“, og i Overensstemmelse dermed forstaaes ogsaa de tilsvarende Udtryk: indenlandsk, danskt o. s. v. Det er altsaa den almindelige Afgrænsning af dette Omraade. Vi have gennemgaaet Paragrafferne og set, at det er det, der passer i alle enkelte Tilfælde, hvor disse Udtryk forekomme. Men saa komme vi til Undtagelserne, og hvis man tager Lovforslaget, som det foreligger, for sig, saa vil man lægge Mærke til, at der er en Undtagelse i første Kapitel, hvor Udtrykkene aabenbart ere videre, saaledes at de omfatte mere end Kongeriget, hvilket jo er ganske naturligt, at dette første Kapitel begynder med en almindelig Paragraf, som ikke kan gøres snævrere, og det er da ganske naturligt, at Kapitlet fortsættes paa samme Maade, og at dets Bestemmelser altsaa ere formulerede for et lignende vidt Omraade, f. Eks. „alle danske Skibe“ i § 2, efter at der i § 1 har været Tale om danske Skibe. Det have vi jo ment er saa meget mere forklarligt, som § 2 kun indeholder en Programforklaring, idet der henvises til Udfyldning af de almindelige Grundsatninger ved nærmere Regler og særlige Love. Det er altsaa for saa vidt de mere almindelige Grundsatninger om Skibe, der her ere stillede op, og som saa tænkes eventuelt supplerede ved særlige Love paa andre Lovgivningsomraader. Ligeledes er der de Bestemmelser, der slutte sig dertil i det følgende, hvor en lignende vidt Terminologi er anvendt. Men vi have efter nærmere Overvejelse ment, at skønt man nok kunde finde ud af det, saa kunde man finde Udtryk, der vare heldigere, saaledes altsaa, at med Undtagelse af § 1, som har et meget videre Omraade, og hvor vi gøre Front over for Udlandet, ere alle de øvrige Bestemmelser indskrænkede til kun at have Gyldighed som kongerigste Bestemmelser. Det er altsaa det, som de forskellige Endringsforslag sigte til, dels at rette og dels at supplere, hvor denne Endring medfører Nødvendigheden. — Saaledes have vi ikke turdet fastholde Udtrykket „alle danske Skibe“ i § 2, fordi vi, hvis vi vilde bruge Udtrykket „danske Skibe“, vilde komme til at bruge „danske“ tvetydigt, snart i videre Betydning om Skibe, snart i snævrere Betydning om Sømand, og det finde vi ikke rigtig. Derfor have vi ændret dette til „alle her i Riget hjemmehørende“, hvorved man altsaa

ved „her i Riget“ tænker paa Kongeriget. — Ligeledes have vi foreslaaet, at i § 5, Linie 1, ændres Ordet „dansk“ til „her i Riget hjemmehørende“, og ligeledes i Linie 2, at Udtrykket „udenlandsk Borger“ ændres til „Udlænding“. Paragraffen varierer Udtrykkene Udlændinge og udenlandsk Borger som enstydige. Men naar vi stille Udlændinge i Modsetning til kongerigste Mand, maa Udtrykket „udenlandsk Borgere“ ændres til „Udlænding“, ti saa er „udenlandsk Borgere“ og „Udlændinge“ ikke det samme. — Dernæst vil det ses, at i § 10, hvor der er Tale om Registreringspligt, er ogsaa det videre Udtryk „i den danske Stat“ foreslaaet ændret til „her i Riget“, som sigter til Kongeriget. I § 46 nødvendigøres ogsaa en Tilføjeelse. Der tales nemlig om, at naar Dødsfald indtræffe uden for Riget, skal Skipperen aflevere den paagældendes Efterladenskaber til Konsulen; men for det Tilfælde, at det f. Eks. indtræffer paa Seland eller i Vestindien, hvor ingen Konsul findes, medens derimod Landets Øvrighed eller Domstolene skulle tage sig af den dødes Efterladenskaber, have vi ment, at der maatte tilføjes en Bestemmelse saaledes, at der ved Siden af „Konsulen“ tilføjes „eller anden vedkommende Myndighed paa Stedet“. Dette sigter altsaa netop til Bilandene og Kolonierne, hvor der er saadanne Myndigheder, men ikke Konsuler. — Dernæst følger der ogsaa en Endring til § 62, sidste Stykke. Det sigter til Bestemmelsen i § 5 om Retten til at føre dansk Flag og tænker altsaa ved „Udlænding“ paa en Udenstatsmand. Men naar vi nu gennemgaaende bruge Udtrykket „Udlænding“ i snævrere Forstand som „Ikke-Kongerigsmand“, vil det ses, at saa passer Udtrykket ikke rigtig, og vi have derfor foreslaaet, at denne Passus skulde ændres til simpelthen: „mister Skibet Retten til at føre dansk Flag.“ Det er det samme Udtryk, som bruges i § 65, 2det Stykke i Slutningen: „naar Skipperen fratræder sin Tjeneste, fordi Skibet har mistet Retten til at føre dansk Flag“. — Den samme Endring sker saa i § 88. Det er altsaa disse Enkeltheder, som ere Konsekvenser af den almindelige Sætning, at Lovens Bestemmelser gælde for Kongeriget med Undtagelse af Reglen i § 1, som vi have maattet fremsætte saa omfattende, for at den kan fyldestgøre det, som er Øjemedet, og hvorfor den er taget op, nemlig at give Hjemmel til at føre dansk Flag for Skibe, der ere hjemmehørende i alle Monarkiets Dele. Det træffer sig saa, at der i denne Paragraf forekommer Udtrykket „dansk“. Naar dette knyttes til dansk Flag og danske Kon-